

És competent per tenir-ne coneixement el jutjat de primera instància del domicili de l'entitat protectora i, si no n'hi ha, o en els supòsits dels articles 179 i 180 del Codi civil, la competència correspon al tribunal del domicili de l'adoptant.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 780 queda redactat en els termes següents:

«1. No és necessària la reclamació prèvia en via administrativa per formular oposició, davant els tribunals civils, a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors.

L'oposició a la resolució administrativa per la qual es declari el desemparament d'un menor es pot formular en el termini de tres mesos des de la seva notificació, i en el termini de dos mesos, l'oposició a la resta de resolucions administratives que es dictin en matèria de protecció de menors.»

Cinc. L'apartat primer de l'article 781 queda redactat en els termes següents:

«1r Els pares que pretenguin que es reconegui la necessitat del seu assentiment per a l'adopció poden comparèixer davant el tribunal que tingui coneixement de l'expedient corresponent i manifestar-ho. El tribunal, amb suspensió de l'expedient, ha d'assenyalar el termini que consideri necessari per a la presentació de la demanda, que no pot ser superior a vint dies. Presentada la demanda, s'ha de tramitar d'acord amb el que preveu l'article 753 d'aquesta Llei.»

Disposició final tercera. *Llei de demarcació i de planta judicial.*

El primer incís de l'article 25 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, queda redactat de la manera següent:

«Al Ministeri de Justícia, amb l'adscripció que determini el seu Reglament orgànic, hi pot haver fins a deu places ateses per jutges o magistrats, deu per fiscals, deu per secretaris judicials i dues per metges forenses.»

Disposició final quarta. *Llei del Registre Civil.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 63 de la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, que té la redacció següent:

«2. Les autoritats competents per a la tramitació i resolució de les sol·licituds d'adquisició de la nacionalitat per residència, per a la finalitat exclusiva de resoldre la sol·licitud presentada per l'interessat, han de sol·licitar d'ofici de les administracions públiques competents tots els informes que siguin necessaris per comprovar si els sol·licitants compleixen els requisits que exigeix l'article 22 del Codi civil, sense que sigui necessari el consentiment dels interessats.»

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

1. Els articles 5, 6, 7, 8, 10, 11 i la disposició final primera es dicten a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació civil que reconeix l'article 149.1.8a de la CE, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desenvolupament per les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi, i de les normes que aquestes aprovin en exercici de les seves competències en aquesta matèria.

2. L'article 12 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució espanyola. La resta d'articles d'aquesta Llei es dicten a l'empara de les competències exclusives de l'Estat en matèria de relacions internacionals, administració de justícia i legislació civil que reconeix l'article 149.1.3a, 5a i 8a de la Constitució espanyola.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. S'habilita el Govern perquè aprovi les normes reglamentàries necessàries per a la seva aplicació.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22439 LLEI 55/2007, de 28 de desembre, del cinema. («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

L'activitat cinematogràfica i audiovisual conforma un sector estratègic de la nostra cultura i de la nostra economia. Com a manifestació artística i expressió creativa, és un element bàsic de l'entitat cultural d'un país. La seva contribució a l'avanç tecnològic, al desenvolupament econòmic i a la creació d'ocupació, juntament amb la seva aportació al manteniment de la diversitat cultural, són elements suficients perquè l'Estat estableixi les mesures necessàries per fomentar-la i promoure-la, i determini els sistemes més convenients per conservar el patrimoni cinematogràfic i difondre'l dins i fora de les nostres fronteres. Tot això considerant que la cultura audiovisual, de la qual sens dubte el cinema constitueix una part fonamental, està present en tots els àmbits de la societat actual.

Per això, es considera necessari adoptar un marc normatiu adequat basat en quatre principis fonamentals: la definició i el suport als sectors independents que hi ha en la nostra cinematografia, tant en l'àmbit de la producció com en els de distribució i d'exhibició; la creació de mecanismes que evitin els desequilibris que actualment hi ha en el mercat audiovisual; l'adaptació de les noves tecnologies i formats que s'han introduït en aquest camp, amb una atenció especial al que suposen els imminents processos de digitalització, i el suport a la creació i als autors com a font d'origen de la relació que les obres han de mantenir amb els seus destinataris naturals, els ciutadans.

Cal tenir molt present, juntament amb la seva dimensió cultural, el caràcter industrial de l'activitat cinematogràfica i audiovisual i del conjunt de l'acció dels seus agents de producció, distribució i exhibició, a fi que la política de protecció i foment es pugui considerar dins del marc jurídic i dels mecanismes i eines que possibiliten la millora de competitivitat de les nostres empreses, inclo-

ses les ajudes i els incentius fiscals o la inserció en les polítiques específiques de recerca i desenvolupament.

Per tant, amb l'objectiu de millorar el teixit industrial de les empreses que operen en el sector, de manera que es possibiliti el seu enfortiment i es faciliti el desenvolupament de la seva activitat en un mercat obert i competitiu, s'estableixen a la Llei noves mesures de foment i de protecció i es reforcen les existents. Aquestes mesures tenen com a finalitat la consolidació i l'enfortiment de l'estructura empresarial, el finançament i l'amortització dels costos de les inversions necessàries per a la consolidació d'un nivell continuat de producció d'obres de continguts diversos i amb una qualitat suficient per garantir la seva rendibilitat i les seves possibilitats d'accés al públic.

La Llei introdueix el concepte d'integració de la cinematografia en el conjunt de l'audiovisual, considerant aquest com un tot, amb les seves especificitats, per a benefici del cinema i la televisió, i es concep la producció cinematogràfica i audiovisual com a contingut bàsic de la televisió i a aquesta com a element important de difusió, promoció i finançament de la cinematografia.

També és objectiu d'aquesta Llei articular la relació entre els diferents subjectes que operen en el sector, des dels creadors, productors, personal tècnic i artístic, indústries tècniques, distribuïdors, exhibidors i empreses videogràfiques. Amb la finalitat d'aconseguir aquest objectiu, es revela essencial el paper dels poders públics per promoure una gestió adequada a les noves necessitats que la societat, en general, i el sector audiovisual, en particular, demanen. Per a això, i sense perjudici del paper que representin les comunitats autònomes en els seus respectius àmbits competencials, l'Administració General de l'Estat assumeix aquest objectiu, que es materialitza en el procés de transformació de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales en agència estatal per aconseguir més eficàcia i agilitat en la gestió, i en l'estabilització del Fons de Protecció a la Cinematografia i a l'Audiovisual perquè ofereixi seguretat financera als professionals, amb una atenció especial cap als sectors independents. Un altre dels objectius de la Llei és reforçar la tutela per al manteniment de la lliure competència en les relacions empresarials davant conductes susceptibles de restringir la competència, incloent-hi, en l'àmbit de les pràctiques comercials entre distribució i exhibició, l'exigència de contractació de pel·lícules per lots, de manera que per aconseguir l'exhibició d'una d'aquestes pel·lícules s'hagi d'acceptar la contractació d'altres. Així mateix, i amb la finalitat d'afermar aquest accés a la diversitat de la producció cultural, es regula també la quota de pantalla del cinema comunitari per assegurar la seva presència en les sales d'exhibició.

La necessitat d'aclarir diversos conceptes que no preveuen normatives legals anteriors ha donat lloc a l'elaboració d'una àmplia gamma de definicions per delimitar termes utilitzats en l'activitat cinematogràfica i audiovisual, oferir als sectors que la integren l'estabilitat necessària en les seves relacions amb les administracions públiques, conformar un sistema d'ajudes d'acord amb les necessitats reals de les empreses, i definir els requisits que ha de complir una obra cinematogràfica o audiovisual per obtenir la nacionalitat espanyola i, per tant, les seves possibilitats d'accés a les ajudes públiques.

Així mateix, la dispersió de normes legals amb una antiguitat excessiva ha fet recollir en un text únic els diferents aspectes que afecten les activitats del sector audiovisual, i s'han derogat els que eren innecessaris o inoperants.

El desenvolupament de les noves tecnologies i la revolució digital, així com les innovacions en el camp de R+D+i, també estan recollits en el text de la Llei, com a elements d'incidència potencial en l'àmbit de la creació audiovisual, en el creixement econòmic del país i en l'increment de llocs de treball.

La decidida intervenció contra les conductes i activitats vulneradores dels drets de propietat intel·lectual també es preveu en aquesta Llei, atès que la reproducció, representació o difusió de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals no autoritzades pels seus titulars, a més de ser una violació flagrant dels seus drets, suposen un greu perjudici per a tots els sectors implicats, la qual cosa fa necessari que, també des d'aquesta norma, es col·labori en l'eradicació d'aquestes conductes.

Aquesta Llei es basa en els articles 14, 16 i 20 de la Constitució espanyola i se sosté en els principis de llibertat d'expressió i pluralisme, en la promoció de la diversitat cultural i lingüística del nostre país, en el suport a les versions originals de les obres com a protecció bàsica dels seus autors, en la difusió del cinema europeu de l'entorn del qual Espanya és membre actiu i del cinema iberoamericà com a referent natural de la nostra cinematografia i indústria audiovisual, en la protecció dels menors, en l'atenció a la diversitat humana, l'accessibilitat i la no-discriminació per raó de discapacitat, així com en el respecte a la igualtat de gènere. També s'inspira en l'article 44.1 de la Constitució, que disposa que els poders públics han de promoure i tutelar l'accés a la cultura, a la qual tots tenen dret.

Les mesures de foment que recull aquesta Llei es desenvolupen plenament en un àmbit cultural, amb absoluta adequació als objectius i principis rectoros de la Convenció sobre la protecció i promoció de la diversitat de les expressions culturals, adoptada en la Conferència General de la UNESCO celebrada a París el 20 d'octubre de 2005, i ratificada per Espanya d'acord amb l'instrument de ratificació publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 12 de febrer de 2007, així com amb ple respecte a altres acords de caràcter internacional en la matèria, com ara la Declaració Universal de Drets Lingüístics.

La consideració que en aquesta Llei es realitza de l'acció autonòmica atenent la realitat socioeconòmica en la qual es desenvolupa la indústria cinematogràfica i audiovisual des del punt de vista de les competències de les comunitats autònomes, atenent la dimensió pluricultural i plurilingüe de l'Estat a l'hora de materialitzar la intervenció dels poders públics en la preservació i l'estímul dels valors culturals propis del cos social.

La Llei consta de 40 articles, dotze disposicions addicionals, una disposició transitòria, una de derogatòria i cinc de finals. L'articulat del text es disposa en quatre capítols, subdividits al seu torn, alguns d'aquests, en seccions.

El capítol I és el dedicat a les disposicions generals com ara l'objecte, l'àmbit d'aplicació i les definicions.

El capítol II, Ordenació de la cinematografia i de l'audiovisual, comença amb una regulació de matèries comunes a tots els sectors, com les relatives a la nacionalitat de les obres cinematogràfiques i audiovisuals i el Registre Administratiu d'Empreses, continua amb una secció específica dedicada a la defensa de la competència, i acaba regulant per seccions diferenciades els aspectes concrets d'ordenació de cadascun dels sectors audiovisuals. Cal ressaltar, en relació amb les normes generals relatives a l'exhibició, l'establiment de mesures concretes contra la pirateria audiovisual, consistents en l'establiment d'una prohibició expressa de la gravació de les obres, en la comunicació als titulars d'aquestes i en actuacions tendents al seu compliment pel públic. Aquestes mesures concretes s'emmarquen dins de l'objectiu general que assumeix l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales de fomentar la lluita contra aquestes pràctiques i la col·laboració amb els òrgans competents per a la protecció i defensa de la propietat intel·lectual.

El capítol III recull les diferents mesures de foment i incentius, també desglossades per seccions, entre els objectes dels quals hi ha les ajudes per a la creació i el desenvolupament, per a la producció, distribució, conservació i promoció, així com altres ajudes i incentius relacionats amb l'accés al crèdit, l'ús de noves tecnologies i la

promoció a l'exterior. Tenint en compte el caràcter de les mesures que es preveuen, és imprescindible establir un sistema estatal d'ajudes que, partint de la implantació desigual en el territori dels agents protagonistes de les diferents vessants de la indústria cinematogràfica, compleixi la finalitat d'assegurar la seva plena efectivitat dins de l'ordenació bàsica del sector, i garantir les mateixes possibilitats d'accés, obtenció i gaudi de les ajudes per a tots els beneficiaris potencials amb independència de la seva procedència geogràfica. D'acord amb la jurisprudència consolidada del Tribunal Constitucional en matèria de subvencions, aquests motius fan indispensable el manteniment d'un fons d'ajudes que s'ha de gestionar de forma centralitzada. En conseqüència, les previsions que conté el capítol III d'aquesta Llei, i el seu ulterior desplegament reglamentari, constitueixen un corpus normatiu circumscrit a la regulació del sistema estatal d'ajudes, sense que això obsti per a l'establiment de diferents mesures de foment per part de les comunitats autònomes, regides per la seva pròpia normativa. També es preveuen mesures de foment per a les sales d'exhibició, atès el seu caràcter de vehicle d'accés a la cultura, en col·laboració amb les comunitats autònomes.

Finalment, també és objecte d'aquest capítol III el reconeixement de les especialitats que preveu la mateixa Llei per als incentius fiscals aplicables al sector de la cinematografia, d'acord amb la normativa tributària. A més, per aprofitar millor els incentius fiscals, es fomenta la constitució i utilització de figures jurídiques ja existents, per tal que el sector cinematogràfic es pugui beneficiar del tractament fiscal que aquestes comporten. També es reconeix que la plena efectivitat d'aquestes figures exigeix un reforçament de la seguretat jurídica en l'aplicació dels incentius fiscals; per això, es redueix a la meitat el termini de contestació a les consultes tributàries vinculants que el sector cinematogràfic presenti davant l'Administració Tributària. En aquest context, es dota d'estabilitat els incentius fiscals fins al 31 de desembre de 2011 i, amb la finalitat d'avaluar degudament la seva eficàcia, s'adquireix el compromís que el Ministeri d'Economia i Hisenda i el Ministeri de Cultura presentin conjuntament un estudi sobre aquests i una proposta d'adequació a la realitat econòmica i a la normativa comunitària.

El capítol IV regula el règim sancionador, on es tipifiquen, amb més precisió que en ocasions anteriors, determinades infraccions i sancions, fent-les més conformes i eficaces respecte a les finalitats que es persegueixen.

Pel que fa a la part final, es pot destacar el contingut de la disposició addicional primera relativa a la transformació de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales en agència estatal, i la previsió de la disposició addicional segona relativa als òrgans col·legiats amb participació en determinades àrees, incloent-hi, finalment, la possibilitat que els espectadors expressin les seves opinions com a mitjà d'obtenció d'informació útil per a possibles actuacions que s'hagin de fer des de l'Institut.

També és destacable la modificació que efectua la disposició final primera a la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de venda a terminis de béns mobles, l'objecte de la qual és la creació d'una secció addicional destinada a la inscripció de les obres i gravacions audiovisuals.

Aquesta Llei, per a l'elaboració de la qual han estat consultats els sectors afectats i les comunitats autònomes, es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.2 de la Constitució, que disposa que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat considera el servei de la cultura com a deure i atribució essencial. No obstant això, s'emparen en els següents títols competencials: els articles 7, 10 a 18, 22 i 23, 24 a 27, 28, 31, 32, 33, 34 i 38 a 40, així com la disposició addicional onzena, es dicten a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució; els articles 8 i 9 es dicten en aplicació de l'article 149.1.1a de la Constitució; l'article 35

es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.15a de la Constitució; la disposició addicional setena es dicta en aplicació de l'article 149.1.30a de la Constitució; les disposicions addicionals vuitena i novena es dicten a l'empara de l'article 149.1.7a de la Constitució; la disposició final primera es dicta en aplicació de l'article 149.1.6a de la Constitució, i l'article 21 i les disposicions addicional quarta i final segona es dicten a l'empara de l'article 149.1.14a.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte l'ordenació dels diversos aspectes substantius de l'activitat cinematogràfica i audiovisual desenvolupada a Espanya; la promoció i el foment de la producció, distribució i exhibició d'obres cinematogràfiques i audiovisuals i l'establiment tant de condicions que n'afavoreixin la creació i difusió com de mesures per a la conservació del patrimoni cinematogràfic i audiovisual, tot això en un context de defensa i promoció de la identitat i la diversitat culturals.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

El que disposa aquesta Llei és aplicable a les persones físiques residents a Espanya i a les empreses espanyoles i als nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea i de l'Espai Econòmic Europeu establertes a Espanya de conformitat amb l'ordenament jurídic, que duguin a terme activitats de creació, producció, distribució i exhibició cinematogràfica i audiovisual així com indústries tècniques connexes.

Article 3. *Òrgan competent de l'Administració General de l'Estat.*

En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i sense perjudici de les funcions d'altres departaments ministerials, correspon al Ministeri de Cultura, per mitjà de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, l'exercici de les funcions estatals que es determinen en aquesta Llei.

Article 4. *Definicions.*

Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per:

a) Pel·lícula cinematogràfica: Tota obra audiovisual, fixada en qualsevol mitjà o suport, en l'elaboració de la qual quedi definida la tasca de creació, producció, muntatge i postproducció i que estigui destinada, en primer terme, a la seva explotació comercial en sales de cinema. Queden excloses d'aquesta definició les meres reproduccions d'esdeveniments o representacions de qualsevol índole.

b) Altres obres audiovisuals: Les que, complint els requisits de la lletra a), no estiguin destinades a ser exhibides en sales cinematogràfiques, sinó que arriben al públic a través d'altres mitjans de comunicació.

c) Llargmetratge: La pel·lícula cinematogràfica que tingui una durada de seixanta minuts o superior, així com la que, amb una durada superior a quaranta-cinc minuts, sigui produïda en suport de format 70 mm, amb un mínim de 8 perforacions per imatge.

d) Curtmetratge: La pel·lícula cinematogràfica que tingui una durada inferior a seixanta minuts, excepte les de format de 70 mm que preveu la lletra anterior.

e) Pel·lícula per a televisió: L'obra audiovisual unitària de ficció, amb característiques creatives similars a les de les pel·lícules cinematogràfiques, la durada de la qual

sigui superior a 60 minuts, tingui desenllaç final i amb la singularitat que la seva explotació comercial estigui destinada a la seva emissió o radiodifusió per operadors de televisió i no inclogui, en primer terme, l'exhibició en sales de cinema.

f) Pel·lícula espanyola: La que hagi obtingut certificat de nacionalitat espanyola, expedit d'acord amb el que disposa l'article 12.

g) Sèrie de televisió: L'obra audiovisual formada per un conjunt d'episodis de ficció, animació o documental amb títol genèric comú o sense, destinada a ser emesa o radiodifosa per operadors de televisió de forma successiva i continuada, en què cada episodi pot correspondre a una unitat narrativa o tenir continuació en l'episodi següent.

h) Pilot de sèrie d'animació: L'obra audiovisual d'animació que marca les característiques i l'estil que ha de tenir una sèrie i permet al productor el finançament i la promoció d'aquesta.

i) Nou realitzador: La persona que no hagi dirigit o codirigit més de dos llargmetratges qualificats per a la seva explotació comercial en sales d'exhibició cinematogràfica.

j) Personal creatiu: es considera personal creatiu d'una pel·lícula o obra audiovisual:

–Els autors, que als efectes de l'article 5 d'aquesta Llei són el director, el guionista, el director de fotografia i el compositor de la música.

–Els actors i altres artistes que participin en l'obra.

–El personal creatiu de caràcter tècnic: el muntador en cap, el director artístic, el cap de so, el figurinista i el cap de caracterització.

k) Operador de televisió: La persona física o jurídica que assumeixi la responsabilitat editorial de la programació televisiva i que la transmeti o la faci transmetre per un tercer, de conformitat amb el que preveu l'article 3 de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.

l) Sala d'exhibició cinematogràfica: Local o recinte d'exhibició cinematogràfica obert al públic mitjançant preu o contraprestació fixat pel dret d'assistència a la projecció de pel·lícules determinades, bé sigui l'esmentat local permanent o de temporada, i siguin quines siguin la seva ubicació i titularitat.

m) Complex cinematogràfic: El local que tingui dues o més pantalles d'exhibició i l'explotació del qual es faci sota la titularitat d'una mateixa persona física o jurídica amb identificació sota un mateix rètol.

n) Productor independent:

1. La persona física o jurídica que no sigui objecte d'influència dominant per part d'un prestador de servei de comunicació/difusió audiovisual ni d'un titular de canal televisiu privat, ni, per la seva banda, exerceixi una influència dominant, ja sigui, en qualssevol dels supòsits, per raons de propietat, participació financera o per tenir la facultat de condicionar, d'alguna manera, la presa de decisions dels òrgans d'administració o de gestió respectius.

Sense perjudici d'altres supòsits, s'entén, en tot cas, que la influència dominant existeix quan concorrin qualssevol de les circumstàncies següents:

1r La pertinença d'una empresa productora i un prestador de servei de comunicació/difusió audiovisual i/o un titular d'un canal televisiu a un grup de societats, de conformitat amb el que estableix l'article 42 del Codi de comerç.

2n La possessió, de forma directa o indirecta, per un prestador d'un servei de comunicació/difusió audiovisual o un titular d'un canal televisiu d'un 20 per 100 del capital social, com a mínim, o d'un 20 per 100 dels drets de vot d'una empresa productora.

3r La possessió, de forma directa o indirecta, d'una empresa productora de, com a mínim, un 20 per 100 dels drets de vot d'un prestador de servei de comunicació/difusió audiovisual o d'un titular de canal televisiu.

4t L'obtenció per l'empresa productora, durant els tres últims exercicis socials, de més del 80 per 100 de la seva xifra de negocis acumulada procedent d'un mateix prestador de servei de comunicació/difusió audiovisual o titular d'un canal televisiu d'àmbit estatal. Aquesta circumstància no és aplicable a les empreses productores la xifra de negoci de les quals hagi estat inferior a quatre milions d'euros durant els tres exercicis socials precedents, ni durant els tres primers anys d'activitat de l'empresa.

5è La possessió, de forma directa o indirecta, per qualsevol persona física o jurídica de, com a mínim, un 20 per 100 del capital subscrit o dels drets de vot d'una empresa productora i simultàniament de com a mínim, un 20 per 100 del capital social o dels drets de vot d'un prestador de servei de comunicació/difusió audiovisual i/o d'un titular de canal televisiu.

2. Així mateix, la persona física o jurídica que no estigui vinculada a una empresa de capital no comunitari i que en depengui en funció dels seus òrgans executius, el seu accionariat, la seva capacitat de decisió o la seva estratègia empresarial.

ñ) Distribuïdor independent: La persona física o jurídica que, exercint l'activitat de distribució cinematogràfica o audiovisual, no estigui participada majoritàriament per una empresa de capital no comunitari, ni en depengui en funció dels seus òrgans executius, el seu accionariat, la seva capacitat de decisió o la seva estratègia empresarial.

Així mateix, es considera independent l'empresa distribuïdora que no estigui participada majoritàriament per un operador televisiu, per una xarxa de comunicacions o per capital públic, tinguin o no caràcter comunitari, ni en depenguin en funció dels seus òrgans executius, el seu accionariat, la seva capacitat de decisió o la seva estratègia empresarial.

o) Exhibidor independent: La persona física o jurídica que exerceixi l'activitat d'exhibició cinematogràfica i el capital majoritari o igualitari de la qual no tingui caràcter extracomunitari.

Així mateix, que no estigui participada majoritàriament per empreses de producció o distribució de capital no comunitari, ni en depengui en funció dels seus òrgans executius, el seu accionariat, la seva capacitat de decisió o la seva estratègia empresarial.

Igualment, que no estigui participada majoritàriament per un operador televisiu, per una xarxa de comunicacions o per capital públic, tinguin o no caràcter comunitari, ni en depenguin en funció dels seus òrgans executius, el seu accionariat, la seva capacitat de decisió o la seva estratègia empresarial.

p) Indústries tècniques: El conjunt d'indústries necessàries per a l'elaboració de l'obra cinematogràfica o audiovisual, des del rodatge fins a la consecució de la primera còpia estàndard o del màster digital, més les necessàries per a la distribució i difusió de l'obra per qualsevol mitjà.

CAPÍTOL II

Ordenació de la cinematografia i de l'audiovisual

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Article 5. *Nacionalitat de les obres cinematogràfiques i audiovisuals.*

1. Tenen la nacionalitat espanyola les obres realitzades per una empresa de producció espanyola, o d'un altre

Estat membre de la Unió Europea establerta a Espanya, a les quals sigui expedit per un òrgan competent el certificat de nacionalitat espanyola, amb el reconeixement previ que compleixen els requisits següents:

a) Que l'elenc d'autors de les obres cinematogràfiques i audiovisuals, entenent així el director, el guionista, el director de fotografia i el compositor de la música, estigui format, almenys en un 75 per 100, per persones amb nacionalitat espanyola o de qualssevol dels altres estats membres de la Unió Europea, dels estats part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, o que posseïxin targeta o autorització de residència en vigor a Espanya o a qualssevol dels estats esmentats.

En tot cas, s'exigeix que el director de la pel·lícula compleixi sempre aquest requisit.

b) Que els actors i altres artistes que participin en l'elaboració d'una obra cinematogràfica o audiovisual estiguin representats, almenys en un 75 per 100, per persones que compleixin els requisits de nacionalitat o residència que estableix la lletra anterior.

c) Que el personal creatiu de caràcter tècnic, així com la resta de personal tècnic que participi en l'elaboració d'una obra cinematogràfica o audiovisual, estiguin representats, cadascun d'ells, almenys en un 75 per 100, per persones que compleixin els requisits de nacionalitat o residència que estableix la lletra a) del present apartat.

d) Que l'obra cinematogràfica o audiovisual es realitzi preferentment en la seva versió original en qualsevol de les llengües oficials de l'Estat espanyol.

e) Que el rodatge, llevat d'exigències del guió, la post-producció en estudi i els treballs de laboratori es realitzin en el territori espanyol o en altres estats membres de la Unió Europea. En el cas de les obres d'animació, els processos de producció també s'han de fer en els territoris esmentats.

2. Així mateix, tenen la consideració d'obres cinematogràfiques o audiovisuals espanyoles les realitzades en règim de coproducció amb empreses estrangeres, d'acord amb les condicions exigides a aquest efecte per la regulació específica sobre la matèria o pels corresponents convenis internacionals i els que afecten la Comunitat Iberoamericana de Nacions.

3. S'entén per obra comunitària la que posseeixi certificat de nacionalitat expedit per un dels estats membres de la Unió Europea.

Article 6. *Protecció del patrimoni cinematogràfic i audiovisual.*

1. L'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, a través de la Filmoteca Espanyola, ha de vetllar per la salvaguarda i difusió del patrimoni cinematogràfic i audiovisual espanyol mitjançant la conservació i restauració de suports originals, així com de còpies de pel·lícules, obres digitals, fotografies, músiques i sons, guions, llibres, material utilitzat en rodatges i peces museístiques de la història del cinema, cartells i caràtules editats com a elements de difusió o comercialització.

2. Els beneficiaris de les ajudes públiques que regula aquesta Llei estan obligats a lliurar una còpia de l'obra cinematogràfica o audiovisual, en perfectes condicions i amb el seu etalonatge definitiu, a la Filmoteca Espanyola i, si s'escau, a les filmoteques de les comunitats autònomes.

3. El que disposen els apartats anteriors s'estableix sense perjudici de les competències que corresponen a les comunitats autònomes respecte al seu patrimoni, que s'han de regir per la seva normativa pròpia.

Article 7. *Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals.*

1. Per ser beneficiari de certificats de qualificació, crèdits, ajudes i altres estímuls que estableix aquesta Llei,

cal la inscripció prèvia en el Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals, integrat a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales.

En aquest Registre, de caràcter públic, s'han d'inscriure, als fins que preveu aquesta Llei i en els termes que per reglament es determinin, les persones físiques o jurídiques titulars de les empreses establertes a Espanya, així com els titulars de sales d'exhibició cinematogràfica, encara que no revesteixin forma empresarial, que duguin a terme alguna activitat de les incloses en l'apartat 3 d'aquest article.

2. La inscripció d'una empresa en el Registre d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals propi d'una comunitat autònoma que el tingui establert comporta la seva inscripció en el Registre de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, sense necessitat que l'empresa tramiti una segona sol·licitud d'inscripció.

3. El Registre s'estructura en seccions, que abracen la totalitat de l'activitat cinematogràfica i audiovisual: producció, distribució, exhibició, laboratoris, estudis de rodatge i doblatge, material audiovisual i altres activitats connexes que es determinin per reglament.

Article 8. *Qualificació de les pel·lícules i obres audiovisuals.*

1. Abans de procedir a la comercialització, difusió o publicitat d'una pel·lícula cinematogràfica o obra audiovisual per qualsevol mitjà o en qualsevol suport en el territori espanyol, aquesta s'ha de qualificar per grups d'edats del públic al qual està destinada, mitjançant una resolució del director de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales amb l'informe previ de la Comissió de Qualificació o pels òrgans competents de les comunitats autònomes que tinguin competències per a la qualificació de les pel·lícules i els materials audiovisuals. S'exceptuen les obres audiovisuals que, d'acord amb la seva normativa específica, siguin objecte d'autoregulació.

2. Als efectes del que disposa la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, l'òrgan de qualificació, amb antelació suficient, ha de posar en coneixement dels operadors de televisió subjectes a la Llei esmentada la qualificació que s'hagi atorgat a les pel·lícules cinematogràfiques o obres audiovisuals per a la seva difusió en sales d'exhibició o en altres suports audiovisuals.

Article 9. *Publicitat de la qualificació de les pel·lícules i obres audiovisuals.*

1. Les qualificacions de les pel·lícules i altres obres audiovisuals s'han de fer arribar a coneixement del públic, a títol orientatiu, pels mitjans adequats en cada cas. Amb aquest fi, l'òrgan competent ha de regular les obligacions dels qui realitzin actes de comunicació, distribució o comercialització.

2. Les pel·lícules i altres obres audiovisuals de caràcter pornogràfic o que facin apologia de la violència s'han de qualificar de pel·lícules «X». L'exhibició pública d'aquestes pel·lícules l'han de fer exclusivament les sales «X», a les quals no tenen accés, en cap cas, els menors de 18 anys, i aquesta prohibició ha de figurar visiblement per a informació del públic. Les altres obres audiovisuals qualificades «X» no poden ser venudes ni llogades a menors d'edat ni poden estar a l'abast del públic en els establiments en els quals els menors hi tinguin accés.

3. En la publicitat o presentació de les pel·lícules i altres obres audiovisuals qualificades «X» únicament se'n pot fer servir el títol i les dades de la fitxa tècnica i artística, amb exclusió de tota representació icònica o referèn-

cia argumental. La publicitat esmentada només es pot exhibir a l'interior dels locals on es projecti o comercialitzi la pel·lícula, o inclosa en les cartelleres informatives o publicitàries dels mitjans de comunicació. En cap cas el títol de la pel·lícula pot explicitar el seu caràcter pornogràfic o apologètic de la violència.

SECCIÓ 2a DEFENSA DE LA COMPETÈNCIA

Article 10. Defensa de la lliure competència.

L'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales o, si s'escau, els òrgans competents de les comunitats autònomes han de vetllar perquè la lliure competència al mercat no es vegi alterada. A aquests efectes, han de posar en coneixement de la Comissió Nacional de la Competència o, si s'escau i si és procedent, dels respectius òrgans de competència de les comunitats autònomes, els actes, acords o pràctiques dels quals tingui coneixement i que presentin indicis de ser contraris a la legislació de defensa de la competència, i han de comunicar tots els elements de fet al seu abast i, si s'escau, remetre un dictamen no vinculant de la qualificació que li mereixen els fets.

SECCIÓ 3a DE LA PRODUCCIÓ

Article 11. Normes generals.

1. Abans de realitzar una activitat de producció afectada per alguna de les mesures que preveu aquesta Llei, les empreses productores s'han d'inscriure en el Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals o en el registre propi d'una comunitat autònoma.

2. Són obligacions de les empreses productores, derivades de l'obtenció de les mesures de foment, la presentació de les pel·lícules o altres obres audiovisuals objecte d'aquestes per a la seva qualificació per grups d'edats del públic al qual van destinades, l'obtenció del certificat de nacionalitat espanyola i l'acreditació documental del seu cost de producció d'acord amb les normes que per reglament s'estableixin. Així mateix, han de lliurar una còpia de l'obra cinematogràfica o audiovisual a la Filmoteca Espanyola i, si s'escau, a les filmoteques de les comunitats autònomes, i concedir autorització per al seu ús a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales per a les activitats de promoció de la cinematografia espanyola a l'exterior. Les empreses productores han d'assumir el compromís de mantenir temporalment en la seva propietat la titularitat dels drets de la pel·lícula o altres obres audiovisuals, en els termes que per reglament es determinin.

Article 12. Certificat de nacionalitat espanyola d'una obra cinematogràfica o audiovisual.

El certificat de nacionalitat espanyola d'una pel·lícula cinematogràfica o d'una obra audiovisual no destinada a la seva explotació comercial en sales d'exhibició pot expedir-lo d'ofici, o a sol·licitud de l'interessat, el Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales o la Comunitat Autònoma que sigui procedent, en el moment de la qualificació d'aquesta, amb la comprovació prèvia que compleix les condicions que preveu l'article 5.

Article 13. Acreditació del cost de les pel·lícules.

1. Als efectes del còmput de les ajudes que preveu aquesta Llei, es considera cost d'una pel·lícula la totalitat de les despeses efectuades per l'empresa productora fins a la consecució de còpia estàndard o màster digital, més el derivat de determinats conceptes bàsics per a la seva realització i promoció idònia.

2. Es considera inversió del productor en una pel·lícula la quantitat aportada per aquest amb recursos propis o amb recursos aliens de caràcter reintegrable, o en concepte de cessió dels drets d'explotació de la pel·lícula.

En cap cas es poden computar com a inversió del productor les subvencions percebudes, ni les aportacions realitzades per qualsevol Administració, entitat o empresa de titularitat pública, ni les efectuades en concepte de coproductor o de productor associat, o a través de qualsevol altra aportació financera, per societats que prestin serveis de televisió.

3. En el cas de pel·lícules realitzades en coproducció amb altres països, el cost i la inversió del productor que s'ha d'acreditar documentalment és el referit a les despeses efectuades per l'empresa productora espanyola en la pel·lícula.

SECCIÓ 4a DE LA DISTRIBUCIÓ

Article 14. Normes generals.

1. Abans de realitzar les activitats de distribució cinematogràfica, les empreses distribuïdores s'han d'inscriure en el Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals o en el registre propi d'una comunitat autònoma.

2. Les empreses distribuïdores legalment constituïdes i que acreditin ser titulars dels pertinents drets d'explotació de conformitat i dins del respecte a la legalitat vigent, poden distribuir a Espanya obres cinematogràfiques procedents de qualsevol país en qualsevol versió, doblada o subtitulada, en les diferents llengües oficials de l'Estat, tot això sense perjudici de les competències atribuïdes al Ministeri d'Economia i Hisenda pel que fa a la importació de pel·lícules i amb respecte a les regles de la competència, en particular en relació amb els ingressos de taquilla.

A aquests efectes, el que disposa l'article 10 d'aquesta Llei és aplicable a les conductes que, suposant una concertació de les pràctiques comercials, puguin restringir la competència en els termes que preveu la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència. Així mateix, la previsió de l'article 10 és aplicable a l'exigència per part de les empreses distribuïdores de contractació de pel·lícules per lots, de manera que per aconseguir l'exhibició d'una d'aquestes pel·lícules n'hagi d'acceptar la contractació d'altres.

SECCIÓ 5a DE L'EXHIBICIÓ

Article 15. Normes generals.

1. Abans d'iniciar la seva activitat una sala d'exhibició cinematogràfica, el seu titular ha d'estar inscrit en el Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals o en el registre propi d'una comunitat autònoma, i la sala, inclosa en la declaració registral de les que explota. Es presumeix que cada sala està en funcionament de conformitat amb el règim de temporada declarat i és explotada pel titular que així ho hagi manifestat en el Registre.

2. La regulació relativa al funcionament de les sales és la que per reglament estableixin els òrgans competents.

3. Queda prohibida la gravació de pel·lícules projectades en sales d'exhibició cinematogràfica o en altres locals o recintes oberts al públic, fins i tot els d'accés gratuït.

Els responsables de les sales d'exhibició o dels altres locals o recintes esmentats en el paràgraf anterior han de vetllar per evitar aquestes gravacions, de manera que poden advertir de la seva prohibició i poden prohibir la

introducció de càmeres o qualsevol tipus d'instrument destinat a gravar imatge o so. Així mateix, han de comunicar als titulars de les obres qualsevol intent de gravació d'aquestes.

4. Les administracions públiques que efectuïn projeccions cinematogràfiques de caràcter gratuït o amb preu simbòlic no han d'incloure en la seva programació pel·lícules d'una antiguitat inferior a 12 mesos des de la seva estrena en sales d'exhibició, tret dels casos en què, des de les entitats representatives dels exhibidors cinematogràfics i del sector videogràfic, es comuniqui a les administracions esmentades que no hi ha un perjudici en l'activitat comercial d'aquestes.

5. Les administracions estatal i autonòmica, en l'àmbit de les seves respectives competències, poden col·laborar amb les administracions locals en la creació de sales de titularitat municipal que promoguin el cinema en les seves diverses expressions, sempre que als municipis on es pretenguin radicar hi hagi un dèficit de sales d'exhibició de titularitat privada, o bé les esmentades sales de titularitat municipal ofereixin una programació cultural de caràcter alternatiu diferent de la de les sales comercials.

Article 16. *Control d'assistència i rendiments de les obres cinematogràfiques.*

1. Els titulars de les sales d'exhibició cinematogràfica han de complir els procediments establerts o que es puguin establir per reglament de control d'assistència i declaració de rendiments que permetin conèixer amb més exactitud, rapidesa i fiabilitat els ingressos que obtenen les pel·lícules a través de la seva explotació en les sales d'exhibició cinematogràfica, amb el detall suficient per servir de suport a l'actuació administrativa i a l'exercici de drets legítims dels particulars, per si mateixos o a través de les seves respectives entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual. A aquests efectes, l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals o els òrgans competents de les comunitats autònomes es poden auxiliar de la informació subministrada per entitats creades per a l'obtenció de dades que tinguin implantació a tot Espanya i solvència professional reconeguda.

2. La regulació relativa a l'esmentat procediment de control és la que per reglament estableixin els òrgans competents.

3. Als fins que preveu aquest article, s'estableixen els oportuns mecanismes de col·laboració entre l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals i els òrgans corresponents de les comunitats autònomes.

Article 17. *Normes generals per a sales «X».*

1. L'autorització per al funcionament de sales «X» l'ha d'atorgar, a sol·licitud de l'interessat, l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma on es pretengui establir la sala. Aquesta autorització s'ha de fer constar en el Registre d'empreses de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals, o en l'autonòmic competent, amb caràcter previ al començament de les seves activitats.

2. Les sales han d'advertir al públic del seu caràcter mitjançant la indicació de sala «X», que ha de figurar com a rètol exclusiu del local, i no poden projectar altres pel·lícules que les qualificades de pel·lícules «X». En els complexos de sales cinematogràfiques en els quals hi hagi sales comercials i sales «X», aquestes últimes han de funcionar de forma autònoma i independent en relació amb les sales comercials.

Article 18. *Quota de pantalla.*

1. Les sales d'exhibició cinematogràfica estan obligades a programar dins de cada any natural obres cinematogràfiques d'estats membres de la Unió Europea en

qualsevol versió, de manera que, en concloure cada any natural, almenys el 25 per 100 del total de les sessions que s'hagin programat sigui amb obres cinematogràfiques comunitàries. Del còmput total anual s'han d'excepcionalment les sessions en les quals s'exhibeixin obres cinematogràfiques de tercers països en versió original subtitulada.

2. Per al compliment de la quota de pantalla, tenen valor doble en el còmput del percentatge que preveu l'apartat anterior les sessions en les quals es projectin:

a) Pel·lícules comunitàries de ficció en versió original subtitulada a alguna de les llengües oficials espanyoles.

b) Pel·lícules comunitàries d'animació.

c) Documentals comunitaris.

d) Programes compostos per grups de curtmetratges comunitaris la durada total dels quals sigui superior a seixanta minuts.

e) Pel·lícules comunitàries que incorporin sistemes d'accessibilitat per a persones amb discapacitat física o sensorial, en especial el subtitulat i l'audiodescripció.

f) Pel·lícules comunitàries que es projectin en sales o complexos cinematogràfics que en el transcurs de l'any de còmput obtinguin una recaptació bruta inferior a 120.000 euros.

g) Pel·lícules comunitàries quan romanguin en explotació en una mateixa sala més de 18 dies consecutius o un període consecutiu en el qual hi hagi 3 caps de setmana.

3. El que disposa aquest article també és aplicable a les projeccions de pel·lícules en sales d'exhibició partint de suport videogràfic, digital o de qualsevol altre suport que els avenços tècnics puguin proporcionar.

4. En els complexos cinematogràfics formats per dues o més sales d'exhibició, inscrits en el Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals, el compliment de les proporcions abans assenyalades pot ser executat pel complex en el seu conjunt, i s'ha de comptar el total de sessions projectades per aquest anualment.

5. Les pel·lícules produïdes per les administracions públiques, les publicitàries o de propaganda de partits polítics, les qualificades de pel·lícules «X» i les que, per sentència ferma, siguin declarades constitutives de delictes no han de comptabilitzar per al compliment d'aquesta obligació.

6. Transcorreguts cinc anys des de la plena entrada en vigor d'aquesta Llei, el Ministeri de Cultura ha d'avaluar l'impacte cultural, econòmic i industrial de la quota de pantalla.

CAPÍTOL III

Mesures de foment i incentius a la cinematografia i a l'audiovisual

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Article 19. *Disposicions generals.*

1. L'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals, dins dels límits pressupostaris aprovats en cada exercici:

a) Ha d'establir mesures de foment per a la producció, distribució, exhibició i promoció a l'interior i exterior de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, amb una consideració especial cap a la difusió d'obres d'interès cultural, així com per a la conservació a Espanya de negatius, màsters fotoquímics o digitals i altres suports equivalents mitjançant la convocatòria anual d'ajudes.

b) Ha de fomentar i afavorir la producció independent, amb incentius específics, ajudes suplementàries per a l'amortització de les seves pel·lícules i mesures que facilitin la competitivitat i el desenvolupament de les empreses.

c) Ha de facilitar l'accés a crèdits en condicions favorables amb minoració de càrregues financeres i ampliació del sistema de garanties bancàries per a la seva obtenció, en els diferents àmbits de l'activitat cinematogràfica i audiovisual, tenint prioritat els projectes que incorporin mesures d'accessibilitat, com ara el subtítol i l'audio-descripció.

d) Ha de donar suport, en el marc de la legislació tributària, a l'aplicació de diferents mesures o règims que contribueixin al foment de la cinematografia i de l'audiovisual.

e) Ha de subscriure convenis de col·laboració amb entitats públiques o privades necessaris per al foment de les activitats cinematogràfiques i audiovisuals, així com per a la formació de professionals. Ha de col·laborar amb les diferents administracions educatives per al foment del coneixement i la difusió del cinema en els diferents àmbits educatius.

f) Ha de fomentar la realització d'activitats de R+D+i en l'àmbit cinematogràfic i audiovisual.

g) Ha d'establir mesures de foment d'igualtat de gènere en l'àmbit de la creació cinematogràfica i audiovisual.

h) Ha de fomentar la tasca dels òrgans competents per actuar contra les activitats vulneradores dels drets de propietat intel·lectual i especialment en la prevenció d'aquestes. També ha de col·laborar amb qualsevol òrgan o entitat en les activitats que estiguin encaminades a la protecció i defensa de la propietat intel·lectual.

i) Pot establir premis en reconeixement d'una trajectòria professional.

2. No es poden beneficiar de les mesures de foment que preveu aquesta Llei les obres cinematogràfiques o audiovisuals següents:

a) Les produïdes directament per operadors de televisió o altres prestadors de serveis de comunicació audiovisual.

b) Les finançades íntegrament per administracions públiques.

c) Les que tinguin un contingut essencialment publicitari i les de propaganda política.

d) Les que hagin obtingut la qualificació de pel·lícula «X».

e) Les que vulnerin o no respectin la normativa sobre cessió de drets de propietat intel·lectual.

f) Les que, per sentència ferma, siguin declarades en algun aspecte constitutives de delictes.

g) Les produïdes per empreses amb deutes laborals, d'acord amb el que estableix l'article 24.3.

3. En els pressupostos generals de l'Estat s'ha de dotar anualment un Fons de protecció a la cinematografia i a l'audiovisual, la gestió del qual l'ha de dur l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, per atendre, sense perjudici de l'existència d'altres dotacions específiques, les ajudes que preveu aquesta Llei.

4. El que preveuen els apartats anteriors s'estableix sense perjudici de les mesures de foment que puguin realitzar les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves respectives competències, que s'han de regir per la seva normativa pròpia.

Article 20. *Normativa aplicable.*

1. El règim d'ajudes que preveu aquesta Llei se subjecta al que disposen la Llei 38/2003, de 17 de novembre,

general de subvencions, i el Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei.

2. Per reglament s'ha de desenvolupar el règim d'ajudes estatals que preveu aquesta Llei, que ha d'incloure, en les bases reguladores d'aquestes, les especialitats per a la seva concessió, adequades a les característiques del sector al qual van destinades.

3. En virtut de l'article 88.3 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, les bases reguladores de les ajudes s'han de notificar a la Comissió Europea per tal de verificar-ne la compatibilitat amb el mercat comú.

Article 21. *Incentius fiscals.*

1. Els incentius fiscals aplicables al sector de la cinematografia són els que estableix la normativa tributària amb les especialitats que preveu aquesta Llei.

2. Per a un millor aprofitament dels incentius fiscals que preveu la normativa tributària, en particular els que regulen els articles 34.1 i 38.2 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales ha de fomentar:

a) La constitució d'agrupacions d'interès econòmic d'acord amb el que preveu la Llei 12/1991, de 29 de desembre, d'agrupacions d'interès econòmic, a les quals és aplicable el règim fiscal que estableixen els articles 48 i 49 de l'esmentat Text refós i altra normativa de desplegament.

b) Les inversions de les entitats de capital de risc en el sector cinematogràfic, d'acord amb el que preveu la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores, a les quals els és aplicable el règim fiscal que preveuen l'article 55 de l'esmentat Text refós i altra normativa de desplegament.

SECCIÓ 2a AJUDES A LA CREACIÓ I AL DESENVOLUPAMENT

Article 22. *Ajudes per a la creació de guions i al desenvolupament de projectes.*

1. S'ha de fomentar la creació mitjançant la concessió d'ajudes a persones físiques per a l'elaboració de guions de llargmetratges, que han de ser desenvolupats en el temps que es determini per reglament.

En la concessió d'aquestes ajudes s'ha de tenir en consideració la proposta d'un òrgan col·legiat creat a l'efecte, que ha de valorar, en especial, la qualitat i l'originalitat dels projectes presentats, la viabilitat cinematogràfica i, si s'escau, l'historial professional dels guionistes. L'esmentat òrgan col·legiat també ha de tenir la funció d'informar sobre la qualitat dels guions una vegada finalitzats.

L'import d'aquestes ajudes ha de ser el que estableix la corresponent convocatòria, amb el límit màxim que es fixi per reglament.

2. També es poden concedir ajudes a productors independents per al desenvolupament de projectes de llargmetratges, amb preferència per als que estiguin basats en guions que hagin rebut una ajuda per a la seva escriptura de les que preveu l'apartat anterior. Per a la concessió d'aquestes ajudes hi ha d'haver un òrgan col·legiat que ha d'informar sobre els concurrents a la convocatòria, que ha de valorar:

a) L'originalitat i la qualitat del guió.

b) El pressupost i la seva adequació per al desenvolupament del projecte.

c) La solvència del productor i el seu pla de finançament.

En el cas de tractar-se de projectes basats en guions que hagin obtingut una ajuda per a la seva escriptura de les previstes en l'apartat 1, l'empresa productora ha d'efectuar el desenvolupament del projecte amb el seu guionista autor.

L'import d'aquestes ajudes no pot superar el 60 per 100 del pressupost, ni la quantitat límit que s'estableixi per reglament.

Article 23. Ajudes a projectes culturals i de formació no reglada.

1. Es poden establir mesures que donin suport a projectes que, tot i pertànyer al camp teòric o de l'edició, entre d'altres, siguin susceptibles d'enriquir el panorama audiovisual espanyol des d'una perspectiva cultural, així com els projectes que donin suport a programes específics de formació no reglada per a professionals, incloent personal creatiu i tècnic, o públics.

2. Per a la concessió d'aquestes ajudes, que són proposades per un òrgan col·legiat, s'ha de prendre en consideració:

- a) La contribució del projecte al coneixement i la difusió de la cultura cinematogràfica.
- b) L'àmbit teòric específic en què es desenvolupa el projecte.
- c) La trajectòria professional de la persona física, empresa o entitat que el presenta.
- d) La viabilitat del projecte des del punt de vista econòmic.
- e) La seva capacitat per abarcar amplis sectors professionals o del públic.

3. L'ajuda a projectes culturals no pot superar el 60 per 100 de l'import del seu pressupost, ni l'import màxim que s'estableixi per reglament.

SECCIÓ 3a AJUDES A LA PRODUCCIÓ

Article 24. Criteris generals.

1. En la concessió d'ajudes a la producció, i amb independència que es puguin fer part de les despeses de producció de les pel·lícules en altres països d'acord amb els convenis de coproducció i les directives d'aplicació, per poder optar a la totalitat de les ajudes, les pel·lícules que no siguin les realitzades en coproducció hispano-estrangera han de complir els requisits següents, en els termes que per reglament es determinin:

- a) Fer ús, en la seva versió original, d'alguna de les llengües oficials espanyoles.
- b) Utilitzar en els seus rodatges el territori espanyol de forma majoritària.
- c) Realitzar la postproducció en estudi i els treballs de laboratori majoritàriament en el territori espanyol. Aquest requisit també és exigible en els processos de producció de les obres d'animació.

En el cas de no reunir algun dels requisits esmentats, les ajudes a les quals l'empresa productora pot optar s'han de minorar en un 10 per 100 per cadascun dels apartats que no es compleixin en la realització de la pel·lícula.

2. Les empreses productores han de ser titulars dels drets de propietat de les obres audiovisuals produïdes en la mesura que siguin necessaris per a l'explotació i la comercialització d'aquestes obres salvant el que disposa la legislació de propietat intel·lectual en matèria de transmissió i exercici dels drets de tal naturalesa.

3. Per optar a aquestes ajudes, les empreses productores han d'acreditar documentalment el compliment de totes les obligacions que hagin contret amb el personal creatiu, artístic i tècnic, així com amb les indústries tècniques, de la manera següent:

a) Quan es tracti d'ajudes a l'amortització o a curtmetratges realitzats, s'ha d'acreditar el compliment de les obligacions relatives a la pel·lícula que es presenti a les ajudes esmentades.

b) Quan es tracti d'ajudes a la producció de llargmetratges i curtmetratges sobre projecte, l'acreditació ha de versar sobre les obligacions de la pel·lícula anterior de la mateixa productora que hagi rebut ajuda estatal, llevat que dita acreditació ja s'hagi efectuat per aplicació del que disposa la lletra precedent.

4. El total de la quantia de les ajudes que preveu aquesta secció ha de ser inferior al 50 per 100 del cost de les pel·lícules produïdes, amb les excepcions que, si s'escau, derivin de l'aplicació dels articles 25 i 27.

Article 25. Ajudes per a la producció de llargmetratges sobre projecte.

1. Es poden concedir ajudes a productors independents per a projectes que posseeixin un especial valor cinematogràfic, cultural o social, ja siguin de caràcter documental o experimental, o incorporin nous realitzadors.

Així mateix, es poden concedir ajudes per a projectes de pel·lícules per a televisió i sèries d'animació, sempre que la iniciativa pertanyi a productors independents.

2. Per a la concessió d'aquestes ajudes s'ha de tenir en compte la proposta d'un òrgan col·legiat que es constitueixi a aquest efecte i que, en la formulació dels seus informes, ha de tenir en consideració:

- a) La qualitat i el valor artístic del projecte.
- b) El pressupost i la seva adequació per realitzar-lo.
- c) El pla de finançament que en garanteixi la viabilitat.
- d) La solvència de l'empresa productora i el compliment per aquesta en anteriors ocasions de les obligacions derivades de l'obtenció d'ajudes.

Així mateix, s'ha de valorar que el projecte apliqui mesures d'igualtat de gènere en les activitats creatives de direcció i guió. Igualment, s'han de valorar de manera específica els projectes de productors independents radicats a les illes Canàries, en la seva condició de regió ultraperifèrica.

3. La introducció de canvis substancials sobre els projectes aprovats s'ha de notificar, per a la seva autorització, a l'òrgan concedent, que pot revocar l'ajuda en cas que no es compleixi aquesta obligació.

4. Les ajudes sobre projecte són intransmissibles i el seu import no pot superar la inversió del productor ni el 60 per 100 del pressupost del projecte, amb el límit màxim de la quantitat que s'estableixi per reglament.

Article 26. Ajudes per a l'amortització de llargmetratges.

1. El foment de la producció de llargmetratges es pot completar mitjançant la concessió d'ajudes a empreses productores per a l'amortització del cost de producció de les pel·lícules, tenint en compte criteris objectius de caràcter automàtic, com l'acceptació del públic en el període de projecció en sales d'exhibició cinematogràfica i la recaptació obtinguda per aquestes, així com la seva recepció pels espectadors a través d'altres mitjans de difusió. Per reglament es poden establir altres criteris per a la concessió de les ajudes que preveu aquest article que han de tenir, així mateix, caràcter automàtic.

2. Les ajudes per a l'amortització han d'adoptar dues modalitats, compatibles entre si:

- a) Ajuda general, a la qual poden optar les empreses productores de pel·lícules estrenades durant el període de temps que es determini per reglament. L'import d'aquesta ajuda, que mai pot excedir el 50 per 100 del cost de la pel·

lícula ni el 75 per 100 de la inversió del productor, amb el límit màxim fixat en el desplegament reglamentari, s'ha d'establir en funció d'un percentatge sobre la recaptació bruta de taquilla que obtingui la pel·lícula en sales d'exhibició cinematogràfica durant el període esmentat.

b) Ajuda complementària, a la qual poden optar les empreses productores de pel·lícules que, estrenades durant el període de temps que es determini per reglament, no hagin tingut ajuda sobre projecte de les que preveu l'article 25. Per a l'obtenció d'aquesta ajuda les pel·lícules han d'haver superat la recaptació mínima que per reglament es determini. L'import d'aquesta ajuda s'ha d'establir en funció d'un percentatge sobre la inversió del productor, amb el límit màxim de la quantitat que es fixi per reglament.

L'ajuda complementària pot preveure incentius addicionals per a pel·lícules realitzades per productors independents amb producció continuada en els tres anys anteriors a la convocatòria i requisits més flexibles per a pel·lícules de caràcter documental o que utilitzin alguna llengua que, juntament amb el castellà, sigui oficial en una comunitat autònoma.

3. Les empreses productores no independents poden optar a les ajudes per a l'amortització sempre que la totalitat de les pel·lícules de llargmetratge que produeixin siguin en coproducció amb empreses productores independents, amb un percentatge màxim d'inversió del 60 per 100 del pressupost de cada pel·lícula.

4. Les empreses productores que optin a aquestes ajudes han d'haver acreditat prèviament el cost de les pel·lícules concurrents a la convocatòria, de conformitat amb el que disposa l'article 13.

5. Per establir l'import de l'ajuda general per a l'amortització s'ha de tenir en consideració la disponibilitat pressupostària destinada a aquestes ajudes, el volum de sol·licituds existents per a cada convocatòria i la totalitat de la recaptació de les pel·lícules que hi concorren.

6. Per establir l'import de l'ajuda complementària a l'amortització s'ha de tenir en consideració la disponibilitat pressupostària destinada a aquestes ajudes, el volum de sol·licituds existents per a cada convocatòria i la totalitat de la inversió dels productors de totes les pel·lícules que hi concorren.

7. L'import acumulat de l'ajuda general i la complementària no pot superar el 50 per 100 del cost de la pel·lícula ni el 75 per 100 de la inversió del productor, amb el límit màxim de la quantitat que es determini per reglament.

Una mateixa productora o un conjunt de productores que tinguin majoritàriament el mateix accionariat no poden percebre en una mateixa convocatòria una quantitat superior al 15 per 100 de la quantitat global reservada en cada exercici pressupostari per a la concessió d'aquestes ajudes.

Article 27. *Ajudes per a la producció de curtmétratges.*

1. El foment de la producció de curtmétratges s'ha de fer, per a productors independents, mitjançant la concessió d'ajudes sobre projecte o per curtmétratges realitzats, compatibles entre si, que s'han d'atorgar amb l'informe previ de l'òrgan col·legiat que es constitueixi a aquest efecte, en la proposta del qual ha de valorar:

- Les característiques i viabilitat del projecte.
- La qualitat i el valor artístic del guió.
- El pressupost del projecte o, si s'escau, el cost de la pel·lícula.
- El pla de finançament.

2. L'import màxim de l'ajuda sobre projecte no pot superar el 60 per 100 del pressupost ni la quantitat que es determini en cada convocatòria. L'ajuda a curtmétratge

realitzat té com a límit el 75 per 100 de la inversió del productor. La suma d'aquestes ajudes no pot superar el cost de la pel·lícula objecte d'aquestes.

SECCIÓ 4a AJUDES A LA DISTRIBUCIÓ

Article 28. *Ajudes per a la distribució de pel·lícules.*

1. Es poden concedir ajudes a distribuïdors independents per a la realització de plans de promoció i distribució a Espanya de pel·lícules de llarg i curt metratge, comunitàries i iberoamericanes, a fi d'estimular-ne la distribució, principalment en versió original, en sales d'exhibició, amb una atenció especial a la qualitat de les pel·lícules, a la incorporació de noves tecnologies de la comunicació i a les facilitats d'accés a les pel·lícules per a les persones amb discapacitat.

2. Aquestes ajudes tenen com a objecte subvencionar fins al 50 per 100 del cost del tiratge de còpies, del subtítol, de la publicitat i promoció, dels mitjans tècnics i dels recursos necessaris per a l'acostament de les pel·lícules a col·lectius amb discapacitats, amb el límit màxim de la quantitat que s'estableixi per reglament.

3. Els plans de distribució i promoció de les pel·lícules de llarg metratge han de comprendre un mínim de 15 províncies i 5 comunitats autònomes. En les pel·lícules de curt metratge, que han de formar un conjunt per ser distribuït en una mateixa sessió cinematogràfica, l'àmbit territorial ha de ser d'un mínim de 4 províncies i 2 comunitats autònomes.

4. Per a la concessió d'aquestes ajudes s'ha de tenir en consideració la proposta d'un òrgan col·legiat que ha d'estudiar les sol·licituds presentades, en què es valori:

- La qualitat i l'interès cultural de les pel·lícules distribuïdes concurrents a la convocatòria.
- El pressupost per a l'execució del pla de distribució i promoció de les pel·lícules.
- L'àmbit territorial en què es distribueixin.
- La incorporació de noves tecnologies en la distribució i les mesures que facilitin l'accés a les pel·lícules per a les persones amb discapacitat.
- L'historial de l'empresa distribuïdora i la seva anterior participació i experiència en la distribució de pel·lícules de qualitat i valors artístics destacats.

5. Així mateix, en els termes que per reglament s'estableixin, es poden concedir ajudes a la distribució de pel·lícules de llarg metratge i curt metratge, comunitàries i iberoamericanes, en suport videogràfic o a través d'Internet, sempre que incorporin un sistema d'audiodescripció per a persones cegues i amb discapacitat visual, així com un sistema de subtítol especial que permeti la comprensió d'aquestes pel·lícules per part de persones sordes i amb discapacitat auditiva.

SECCIÓ 5a AJUDES A L'EXHIBICIÓ

Article 29. *Ajudes per a les sales d'exhibició cinematogràfica.*

1. Amb l'objecte d'afavorir l'accés dels espectadors a la diversitat de la producció cultural, es poden establir, en col·laboració amb les comunitats autònomes i de la manera que per reglament es determini, mesures de suport per a les sales d'exhibició independents que en la seva programació anual incloguin, en una proporció superior al 40 per 100, llargmetratges comunitaris i iberoamericans, amb preferència per les que els ofereixin en versió original, així com un nombre mínim de curtmétratges amb les mateixes característiques.

Igualment es poden establir ajudes a les sales d'exhibició independents que programin llargmetratges comu-

nitaris i iberoamericans en versió original durant un temps continuat superior a tres caps de setmana.

2. Per tal de propiciar i facilitar la modernització tecnològica en el sector de l'exhibició, es poden establir, en col·laboració i cooperació amb les comunitats autònomes, ajudes a les sales d'exhibició independents que incideixin en l'esmentada modernització, amb una especial atenció a la incorporació de sistemes de projecció digital.

3. Així mateix, amb l'objectiu de fomentar la permanència i l'estabilitat de les sales d'exhibició cinematogràfica radicades en petits nuclis urbans o rurals, i del manteniment d'una oferta cultural estable i pròxima en l'àmbit esmentat, es poden establir ajudes a les sales d'exhibició independents que tinguin difícil accés a còpies de pel·lícules comunitàries i iberoamericanes.

4. Així mateix, es poden establir ajudes amb l'objectiu d'adaptar les sales d'exhibició a les condicions d'accessibilitat per a persones amb discapacitat i equips tècnics per al subtítol i l'audiodescripció.

5. El que disposen els apartats anteriors s'ha d'aplicar sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes en aquestes matèries.

SECCIÓ 6a AJUDES A LA CONSERVACIÓ

Article 30. *Ajudes per a la conservació del patrimoni cinematogràfic.*

Es poden concedir ajudes per a la realització d'interpositius i internegatius de pel·lícules a les empreses productores o titulars de pel·lícules que es comprometin a no exportar, en els termes que per reglament es determini, el negatiu original d'aquestes i dipositin el corresponent suport a la Filmoteca Espanyola o filmoteca de la comunitat autònoma competent, amb la finalitat de promoure la conservació del patrimoni cinematogràfic. Així mateix, i en termes similars, es poden concedir ajudes per a la conservació de màsters en suport digital o d'una altra naturalesa, d'acord amb les novetats tecnològiques que es produeixin.

L'import màxim de l'ajuda no pot superar el 50 per 100 del cost de realització dels interpositius i internegatius i material de so necessari per a la duplicació de la pel·lícula, o, si s'escau, del suport digital corresponent, amb el límit màxim de la quantitat que s'estableixi per reglament.

SECCIÓ 7a AJUDES A LA PROMOCIÓ

Article 31. *Ajudes per a la participació en festivals.*

Amb la finalitat de contribuir a la difusió dels valors culturals i artístics del cinema espanyol, es poden establir ajudes a les empreses productores de les pel·lícules seleccionades per festivals internacionals de reconegut prestigi.

Per obtenir aquestes ajudes, una pel·lícula ha d'haver estat seleccionada per algun o alguns dels festivals que es determinin en la convocatòria anual. En funció de la importància dels certàmens, seleccionats per un òrgan col·legiat, s'estableix la quantia de l'ajuda que correspongui a la pel·lícula o pel·lícules que hi participin, i ha de ser destinada de forma substantiva a despeses de participació i promoció en el certamen, segons un pla prèviament establert i presentat.

Article 32. *Ajudes per a l'organització de festivals i certàmens.*

1. Es poden concedir ajudes a l'organització i al desenvolupament de festivals o certàmens cinematogràfics de reconegut prestigi que se celebren a Espanya i als que dediquin una atenció especial a la programació i difusió del cinema comunitari, iberoamericà, pel·lícules d'animació, documentals i curtmetratges.

2. Per a la concessió d'aquestes ajudes, que han de ser proposades per un òrgan col·legiat, es considera:

- L'àmbit d'actuació del festival dins del món cinematogràfic i ciutadà.
- La seva trajectòria i historial al llarg dels anys.
- El caràcter internacional de la seva programació, valorant especialment l'atenció específica que dediqui a la cinematografia comunitària i iberoamericana en les seves diferents modalitats.
- La solidesa financera del festival per atendre l'esmentada programació.
- La incidència del festival en la indústria audiovisual nacional i internacional.
- La seva cobertura per part dels mitjans de comunicació.

3. L'ajuda per a la realització de festivals i certàmens no pot superar el 50 per 100 del pressupost presentat per a la seva realització, amb el límit màxim de la quantitat que es determini per reglament.

SECCIÓ 8a ALTRES AJUDES I INCENTIUS

Article 33. *Finançament cinematogràfic i audiovisual.*

Amb la finalitat de crear un marc financer favorable a la indústria cinematogràfica i audiovisual, es poden subscriure convenis de col·laboració amb bancs i entitats de crèdit per facilitar i ampliar el finançament de les activitats dels productors, distribuïdors, exhibidors i de les indústries tècniques i del sector videogràfic, així com per al desenvolupament de la infraestructura o innovació tecnològica d'aquests sectors. Així mateix, es pot ampliar el sistema de garanties bancàries per tal de facilitar a la indústria l'obtenció de l'esmentat finançament.

Article 34. *Noves tecnologies.*

1. S'estableixen incentius per a la realització d'obres audiovisuals que, fent servir noves tecnologies i innovacions que es produeixin en aquest camp, es destinin a la seva difusió en mitjans diferents a les sales d'exhibició, televisió o vídeo domèstic.

2. Per a la concessió d'aquestes ajudes, que són proposades per un òrgan col·legiat, s'ha de prendre en consideració:

- L'originalitat i la qualitat del guió.
- L'ús de noves tecnologies per a la creació de l'obra audiovisual.
- El pressupost del projecte i el seu pla de finançament.
- El seu pla de difusió en mitjans diferents a les sales d'exhibició, la televisió, o el vídeo domèstic.
- La capacitat del projecte perquè l'obra audiovisual accedeixi a nous públics.

3. L'import màxim de l'ajuda no pot superar el 50 per 100 del pressupost del projecte, ni la quantitat que es determini per reglament.

Article 35. *Recerca, desenvolupament i innovació.*

1. Es poden concedir ajudes a les empreses cinematogràfiques i audiovisuals per a la realització d'activitats de R+D+i dins del marc del Pla nacional de recerca científica, desenvolupament i innovació tecnològica, en l'àmbit de la producció, la distribució, l'exhibició i les indústries tècniques, amb una consideració especial cap als projectes dedicats a la modalitat d'imatge d'animació.

2. Per a l'obtenció d'aquestes ajudes, l'import màxim de les quals no pot ser superior al 50 per 100 del pressupost, cal la presentació d'un pla de recerca científica, desenvolupament i innovació tecnològica per part de les

empreses sol·licitants, que tindrà un àmbit temporal de tres anys com a màxim, especificant els objectius a aconseguir, si s'escau, dins de cadascuna d'aquestes anualitats i el seu desenvolupament posterior en les següents.

3. L'esmentat pla l'ha de valorar un òrgan col·legiat, que ha de verificar la seva adequació a les directrius establertes per a les activitats susceptibles de ser considerades com de R+D+i, i que també ha de prendre en consideració:

a) La repercussió potencial dels resultats que es puguin obtenir des del punt de vista tant qualitatiu com quantitatiu.

b) La viabilitat de la seva incorporació en el marc d'actuació del sector al qual pertanyi l'empresa que presenta el projecte.

c) El pressupost i la seva adequació als fins perseguits.

4. L'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals pot adoptar les mesures addicionals de foment que siguin pertinents per garantir i facilitar l'actualització tecnològica en el sector audiovisual.

Article 36. *Foment de la cinematografia i l'audiovisual en llengües cooficials diferents al castellà.*

Sense perjudici del que disposa l'article 19.3, i amb la finalitat d'atendre el foment i la protecció de l'ús de les llengües cooficials diferents a la castellana en la cinematografia i l'audiovisual, promovent la pluralitat cultural d'Espanya i la igualtat d'oportunitats de les llengües pròpies de cada territori en matèria d'expressió i difusió audiovisual, s'estableix un fons d'ajudes o crèdits específics que s'han de transferir en la seva integritat als organismes competents de les comunitats autònomes, que els han de gestionar d'acord amb les seves competències.

Aquesta aportació de l'Estat, basada en el principi de coresponsabilitat, es dota anualment en els pressupostos generals de l'Estat i es destina al foment de la producció, distribució, exhibició i promoció de la indústria cinematogràfica i audiovisual en les llengües esmentades.

Article 37. *Promoció exterior.*

L'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals, en la seva tasca de promoció cultural a l'exterior, ha de facilitar la presència del cinema espanyol en certàmens de tot el món i organitzar mostres o cicles que donin a conèixer més àmpliament el cinema espanyol en llocs estratègics, en col·laboració i cooperació amb les comunitats autònomes.

Així mateix, l'Institut pot col·laborar amb entitats públiques o privades que promocionin el cinema espanyol fora de les nostres fronteres, buscant una millor i major comercialització de les pel·lícules espanyoles a l'exterior.

CAPÍTOL IV

Règim sancionador

Article 38. *Competències.*

El règim d'infraccions i sancions s'ha d'ajustar al que estableixen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost. La iniciació del procediment correspon al director de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals i la instrucció a la Secretaria General del mateix organisme, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes.

En l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat, correspon al president de l'Institut la resolució dels procediments sancionadors per infraccions molt greus, i al director la resolució dels procediments per infraccions greus i lleus.

Article 39. *Infraccions.*

Les infraccions al que preceptuen les normes d'aquesta Llei es classifiquen en infraccions molt greus, infraccions greus i infraccions lleus.

1. Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment de la quota de pantalla en un percentatge superior al 60 per 100, referit al nombre de sessions d'exhibició de pel·lícules comunitàries que correspongui projectar en cada sala, en aplicació del que disposa l'article 18.

b) L'incompliment de les disposicions dels articles 9.2, 9.3 i 17 relatives a pel·lícules i sales «X».

c) Les conductes tipificades com a molt greus per la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

d) La falsedat o manipulació de les dades de rendiment de les obres cinematogràfiques reflectides en els informes de declaració d'exhibició a què es refereix l'article 16.2.

2. Són infraccions greus:

a) L'incompliment de la quota de pantalla en un percentatge igual o inferior al 60 per 100 i superior al 30 per 100, referit al nombre de sessions d'exhibició de pel·lícules comunitàries que correspongui projectar en cada sala, en aplicació del que disposa l'article 18.

b) Les conductes tipificades com a greus per la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

c) Comercialitzar o difondre pel·lícules cinematogràfiques o obres audiovisuals sense que hagin estat objecte de qualificació per grups d'edats, segons el que estableix l'article 8.1.

d) Els incompliments, per acció o omissió, de les obligacions d'utilització de bitllets reglamentaris i emissió d'informes de declaració d'exhibició a què es refereix l'article 16.2 quan impedeixin el control del rendiment de les obres cinematogràfiques exhibides i els retards injustificats en la tramesa dels esmentats informes superiors a un mes sobre els terminis establerts per reglament.

3. Són infraccions lleus:

a) L'incompliment de la quota de pantalla en un percentatge igual o inferior al 30 per 100, referit al nombre de sessions d'exhibició de pel·lícules comunitàries que correspongui projectar en cada sala, en aplicació del que disposa l'article 18.

b) Les conductes tipificades com a lleus a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

c) Els incompliments, per acció o omissió, del que preveu l'article 9.1, relatiu a la publicitat de la qualificació de les pel·lícules i obres audiovisuals.

d) L'incompliment de les obligacions d'inscripció i notificació relatives al Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals a què es refereix l'article 7.

e) Els incompliments, per acció o omissió, de les obligacions relatives al control del rendiment de les obres cinematogràfiques exhibides quan no siguin falta greu o molt greu.

Article 40. *Sancions.*

1. Les infraccions se sancionen:

a) Les lleus, amb advertència o multa de fins a 4.000 euros.

b) Les greus, amb multa de fins a 40.000 euros.

c) Les molt greus, amb multa de fins a 75.000 euros.

2. Les infraccions tipificades a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, se sancionen d'acord amb el que s'hi preveu.

3. Qualificades les infraccions, les sancions s'han de graduar en atenció a la mera negligència o intencionalitat de l'infractor, a la reincidència en infraccions prèviament sancionades, al percentatge d'infracció en el cas de les infraccions que preveuen els apartats 1.a), 2.a) i 3.a) de l'article 39 i, si s'escau, a la recaptació de la sala i al nombre d'habitants de la població.

Disposició addicional primera. Agència Estatal de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales.

El Govern, d'acord amb el que preveu la disposició addicional cinquena de la Llei 28/2006, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics, ha de transformar l'actual organisme autònom Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales en Agència Estatal de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, els fins principals de la qual han de ser el foment, la promoció, l'ordenació i el suport de les activitats cinematogràfiques i audiovisuals, la conservació del patrimoni cinematogràfic, la projecció exterior de la cinematografia i de les arts audiovisuals i la col·laboració i cooperació amb les comunitats autònomes en matèria cinematogràfica i audiovisual, sense perjudici de les competències que aquestes tinguin atribuïdes.

Les funcions i l'estructura orgànica de l'Agència han de ser les que determini l'Estatut pel qual aquesta es regeixi, d'acord amb les previsions d'aquesta Llei i de la normativa reguladora de les agències estatals, en el qual es pot establir la participació, en el seu Consell Rector, de les comunitats autònomes, així com de sectors professionals relacionats amb els fins i activitats de l'Agència.

Una vegada que es produeixi l'efectiva constitució de l'Agència Estatal de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, les referències que conté aquesta Llei a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales s'han d'entendre fetes a l'Agència Estatal de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales.

Disposició addicional segona. Òrgans col·legiats.

1. En matèria de qualificació d'obres cinematogràfiques i audiovisuals i ajudes, l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales compta amb la participació d'òrgans col·legiats, als quals és aplicable el règim jurídic que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i en la composició dels quals s'ha de procurar la participació, si s'escau, dels diferents sectors professionals relacionats amb la matèria de la qual conegui l'òrgan col·legiat corresponent. Així mateix, s'ha de procurar la paritat entre homes i dones, d'acord amb el Pla per a la igualtat de gènere en l'Administració General de l'Estat.

2. L'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales pot demanar l'opinió dels espectadors per conèixer els seus plantejaments respecte de la situació i el desenvolupament de la indústria audiovisual espanyola.

Disposició addicional tercera. De l'accés al cinema per a les persones amb discapacitat.

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de promoure l'accessibilitat al cinema de les persones amb discapacitat física o sensorial, i han de vetllar per un ús regular, normalitzat i sense discriminacions dels mitjans audiovisuals.

2. Les ajudes a la distribució en vídeo i Internet tenen com a requisit d'accés la incorporació de sistemes d'audiodescripció per a persones cegues i amb discapacitat visual, així com un sistema de subtitulat especial que permeti la comprensió de les pel·lícules esmentades per part de persones sordes i amb discapacitat auditiva. En la concessió d'ajudes a la distribució en sales d'exhibició s'ha de valorar específicament la incorporació de sistemes que facilitin l'accés a les pel·lícules per a les persones amb discapacitat. L'òrgan col·legiat per a la valoració de les dues ajudes pot demanar el consell d'un expert independent respecte de les condicions d'accessibilitat que es presentin.

3. L'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales ha de col·laborar amb el Consell Nacional de la Discapacitat en les iniciatives que abordin propostes d'acció i de millora relatives a la situació i els progressos de l'accessibilitat del cinema a les persones amb discapacitat.

4. El Centre Espanyol del Subtitulat i l'Audiodescripció (CESYA) del Reial Patronat sobre Discapacitat constitueix el centre estatal tècnic de referència en matèria d'accessibilitat audiovisual per a persones amb discapacitat pel que fa a la producció, distribució i exhibició d'obres cinematogràfiques i audiovisuals.

5. Les empreses titulars de sales d'exhibició d'obres cinematogràfiques i audiovisuals que disposin de pàgina o lloc d'Internet han d'informar a través d'aquest mitjà de les condicions d'accessibilitat tant de les sales com de les obres audiovisuals que exhibeixin, de manera que els potencials usuaris amb discapacitat puguin conèixer aquesta informació amb l'antelació suficient.

Així mateix, s'ha de promoure que les sales d'exhibició disposin d'espais reservats per a persones que utilitzin cadira de rodes o que tinguin algun tipus de discapacitat física que els impedeixi acomodar-se en les butaques de les sales.

Disposició addicional quarta. Consultes sobre incentius fiscals.

El termini de contestació a les consultes formulades a l'Administració tributària durant els sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, sobre l'aplicació de la bonificació per activitats exportadores i la deducció per produccions cinematogràfiques i audiovisuals que regulen els articles 34.1 i 38.2 del text refós de la Llei del impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, en el supòsit que la creació cinematogràfica o audiovisual es realitzi per una agrupació d'interès econòmic, s'ha de reduir a la meitat.

Disposició addicional cinquena. Seguiment.

Durant l'últim semestre de l'any 2011, el Ministeri d'Economia i Hisenda, assistit pel Ministeri de Cultura, ha de presentar al Govern un estudi relatiu a l'eficàcia de les diferents ajudes i incentius a la producció cinematogràfica i audiovisual vigents durant els anys 2007 a 2011, i, si s'escau, ha d'adequar aquestes a les necessitats de l'economia espanyola, respectant la normativa comunitària.

Disposició addicional sisena. Convenis per al foment de la cinematografia i l'audiovisual en llengües cooficials diferents al castellà.

El Ministeri de Cultura, mitjançant un conveni, ha de concretar els crèdits que preveu l'article 36 d'aquesta Llei, de forma que la dotació que rebí cada comunitat autònoma amb llengua cooficial sigui anualment equivalent a la suma d'aportacions que l'esmentada comunitat hagi destinat en l'exercici anterior per al suport i el foment de

la producció, distribució, exhibició i promoció de l'audiovisual en llengua cooficial diferent al castellà.

La dotació que rebí cada comunitat autònoma no ha de ser superior al 50 per 100 del total de les ajudes que les empreses audiovisuals residents en l'esmentada comunitat hagin rebut de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals en l'exercici anterior.

Disposició addicional setena. *Accés dels productes cinematogràfics i audiovisuals al sistema educatiu.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de promoure l'accessibilitat dels productes cinematogràfics i audiovisuals al sistema educatiu a través de programes de formació, de manera que els seus continguts també hi puguin quedar integrats.

Disposició addicional vuitena. *Condicions de treball i qualitat de l'ocupació.*

Amb l'objectiu de millorar la qualitat en l'ocupació dels treballadors del sector del cinema i, amb això, millorar-ne les condicions de treball, mitjançant un conveni col·lectiu sectorial d'àmbit estatal es poden establir sistemes o procediments de representació dels treballadors a través de representants sindicals o de caràcter bipartit entre organitzacions empresarials i sindicals, dirigits a promoure el compliment de la normativa laboral i social en el sector del cinema.

Disposició addicional novena. *Estudi sobre implantació sindical.*

El Govern, en el termini màxim d'un any des de l'aprovació d'aquesta Llei, ha d'elaborar un estudi sobre la implantació de les organitzacions sindicals en el sector del cinema i l'audiovisual.

Un cop vistos els resultats de l'anterior estudi, es poden promoure, si s'escau, les iniciatives legals o d'una altra índole dirigides a millorar la qualitat en l'ocupació dels treballadors dels referits sectors i, amb això, millorar les seves condicions de treball, a través dels mecanismes d'implicació dels treballadors que es considerin pertinents.

Disposició addicional desena. *Promoció de l'estrena i l'exhibició del cinema europeu.*

L'Administració General de l'Estat pot establir convenis amb RTVE o altres operadors de televisió amb l'objectiu de desenvolupar programes específics que promocionin l'estrena i l'exhibició del cinema europeu i, especialment, el realitzat en alguna de les llengües oficials espanyoles.

Disposició addicional onzena. *Promoció de convenis amb la indústria espanyola de l'animació.*

Amb la finalitat de fomentar la indústria espanyola de l'animació, l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals ha de promoure la subscripció, l'actualització i la renovació de convenis entre RTVE i l'esmentat sector que afavoreixin la realització de productes d'animació: llargmetratges, curtmnetratges i sèries.

Disposició addicional dotzena. *Exhibició cinematogràfica i accés a la diversitat de la producció.*

El Govern ha de reconèixer la contribució del sector de l'exhibició a l'accés dels ciutadans a la diversitat de la producció cinematogràfica a través del compliment de la quota de pantalla per a pel·lícules originades en els estats membres de la Unió Europea, mitjançant el desplegament

reglamentari de les ajudes que preveu l'article 29 d'aquesta Llei, amb una especial incidència sobre les destinades a la modernització tecnològica de les sales i el suport a les radicades en petits nuclis urbans o rurals, així com l'adaptació de les sales a les condicions d'accessibilitat per a les persones amb discapacitat.

Disposició transitòria única. *Vigència temporal de determinades normes.*

Mentre no es produeixi el corresponent desplegament reglamentari i en tot allò que no s'oposi a les previsions d'aquesta Llei, mantenen la seva vigència les normes següents:

a) Els capítols III i IV del Reial decret 81/1997, de 24 de gener, pel qual es desplega parcialment la Llei 17/1994, de 8 de juny, de protecció i foment de la cinematografia, i s'actualitzen i es refonen normes relatives a la realització de pel·lícules en coproducció, sales d'exhibició cinematogràfica i qualificació de pel·lícules cinematogràfiques, salvant el que fa referència a la qualificació de pel·lícules «X».

b) Reial decret 526/2002, de 14 de juny, pel qual es regulen mesures de foment i producció de la cinematografia i la realització de pel·lícules en coproducció.

c) Reial decret 1652/2004, de 9 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament que regula la inversió obligatòria per al finançament anticipat de llargmetratges i curtmnetratges cinematogràfics i pel·lícules per a televisió, europeus i espanyols.

d) Ordre de 7 de juliol de 1997, per la qual es dicten normes d'aplicació del Reial decret 81/1997, de 24 de gener, en les matèries de quota de pantalla i distribució de pel·lícules, sales d'exhibició, registre d'empreses i qualificació d'obres cinematogràfiques i audiovisuals, en els aspectes no derogats expressament per aquesta Llei.

e) Ordre CUL/3928/2006, de 14 de desembre, per la qual es dicten normes d'aplicació del Reial decret 526/2002, de 14 de juny, pel qual es regulen les mesures de foment i promoció de la cinematografia i la realització de pel·lícules en coproducció, i s'estableixen les bases reguladores de les esmentades mesures.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que preveu aquesta Llei i en concret les següents:

a) La Llei 15/2001, de 9 juliol, de foment i promoció de la cinematografia i el sector audiovisual, amb l'excepció de la seva disposició addicional segona.

b) Els articles 4 i 8 de la Llei 3/1980, de 10 de gener, de regulació de quotes de pantalla i distribució cinematogràfica.

c) Els articles 1, 2 i 6 de la Llei 1/1982, de 24 de febrer, per la qual es regulen les sales especials d'exhibició cinematogràfica, la Filmoteca Espanyola i les tarifes de les taxes per llicències de doblatge.

d) El Reial decret 81/1997, de 24 de gener, pel qual es desplega parcialment la Llei 17/1994, de 8 de juny, de protecció i foment de la cinematografia, i s'actualitzen i refonen normes relatives a la realització de pel·lícules en coproducció, sales d'exhibició cinematogràfica i qualificació de pel·lícules cinematogràfiques, llevat dels seus capítols III i IV.

e) El capítol I, l'apartat desè del capítol III i les disposicions finals quarta, cinquena, sisena i setena de l'Ordre de 7 de juliol de 1997, per la qual es dicten normes d'aplicació del Reial decret 81/1997, de 24 de gener, en les matèries de quotes de pantalla i distribució de pel·lícules, sales d'exhibició, registre d'empreses i qualificació d'obres cinematogràfiques i audiovisuals.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de venda a terminis de béns mobles.*

S'afegeix una disposició addicional quarta a la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de venda a terminis de béns mobles, que té la redacció següent:

«Disposició addicional quarta. *Secció d'obres i gravacions audiovisuals.*

Es crea una secció addicional en el Registre de Béns Mobles destinada a la inscripció, amb eficàcia enfront de tercers, de les obres i gravacions audiovisuals, els seus drets d'explotació i, si s'escau, les anotacions de demanda, embargaments, càrregues, limitacions de disposar, hipoteques, i altres drets reals imposats sobre aquestes, en la forma que es determini per reglament.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, i del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

1. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció dels apartats 3 i 4 de la disposició derogatòria segona de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queden redactats de la manera següent:

«3. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2012, queden derogats l'article 35 i l'apartat 2 de l'article 38 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

4. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2014, queden derogats l'apartat 1 de l'article 34 i els apartats 1, 3 i 7 de l'article 38 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

2. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 4 i s'afegeix un apartat 5 a la disposició addicional desena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queden redactats de la manera següent:

«4. Les deduccions regulades en els apartats 1 i 3 de l'article 38 d'aquesta Llei s'han de determinar multiplicant els percentatges de deducció fixats en els esmentats apartats pels coeficients establerts en la disposició addicional novena d'aquesta Llei. El percentatge de deducció que resulti s'ha d'arrodonir en la unitat superior.

5. El percentatge de deducció que estableix l'apartat 2 de l'article 38 d'aquesta Llei és del 18 per cent. Aquest percentatge és del 5 per cent per al coproductor financer.»

3. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció dels apartats 2 i 3 de la disposició transitòria vint-i-unena del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queden redactats de la manera següent:

«2. Les deduccions que estableixen l'article 35 i l'apartat 2 de l'article 38 d'aquesta Llei, pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2012, es poden aplicar en el termini i amb els requisits que estableix el capítol IV del títol VI d'aquesta Llei, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2011. Aquests requisits són igualment aplicables per consolidar les deduccions practicades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.

3. Les deduccions que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 38 d'aquesta Llei, pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2014, es poden aplicar en el termini i amb els requisits que estableix el capítol IV del títol VI d'aquesta Llei, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2013. Aquests requisits són igualment aplicables per consolidar les deduccions practicades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.»

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

La Llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.2 de la Constitució, que disposa que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat considera el servei de la cultura com a deure i atribució essencial, amb l'excepció dels articles següents:

1. Els articles 8 i 9 es dicten a l'empara de l'article 149.1.1a de la Constitució, que reserva a l'Estat la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals.

2. Els articles 7; 10 a 18; 22 i 23; 24 a 27; 28; 31, 32, 33, 34 i 38 a 40, així com la disposició addicional onzena es dicten a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

3. L'article 35 es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.15a, relatiu al foment i la coordinació general de la recerca científica i tècnica.

4. La disposició addicional setena es dicta a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució, relatiu a les normes bàsiques per al desplegament del seu article 27.

5. Les disposicions addicionals vuitena i novena es dicten a l'empara de l'article 149.1.7a de la Constitució, que reserva a l'Estat la legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes.

6. La disposició final primera es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que reserva a l'Estat la legislació mercantil.

7. L'article 21 i les disposicions addicional quarta i final segona es dicten a l'empara de l'article 149.1.14a, que reserva a l'Estat la competència sobre la hisenda general i deute de l'Estat.

Disposició final quarta. *Desplegament i habilitació normativa.*

1. S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei en l'àmbit de les seves competències.

2. Quan raons tècniques o d'oportunitat així ho aconsellin, el Govern, escoltades les comunitats autònomes, pot modificar els percentatges que estableixen l'article 18 per al compliment de la quota de pantalla i l'article 24 per a la minoració d'importos de les ajudes a la producció.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» llevat del que disposa l'article 36, que entrarà en vigor l'1 de gener de 2009.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22440 LLEI 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació. («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Aquesta Llei s'emmarca en el conjunt de mesures que constitueixen el Pla 2006-2010 per al desenvolupament de la societat de la informació i de convergència amb Europa i entre comunitats autònomes i ciutats autònomes, Pla Avanza, aprovat pel Govern el novembre de 2005.

El Pla Avanza preveu entre les seves mesures l'adopció d'una sèrie d'iniciatives normatives dirigides a eliminar les barreres existents a l'expansió i l'ús de les tecnologies de la informació i de les comunicacions i per garantir els drets dels ciutadans en la nova societat de la informació.

En aquesta línia, aquesta Llei, d'una banda, introdueix una sèrie d'innovacions normatives en matèria de facturació electrònica i de reforç dels drets dels usuaris i, d'altra banda, emprèn les modificacions necessàries en l'ordenament jurídic per promoure l'impuls de la societat de la informació.

En aquest sentit, s'introdueixen una sèrie de modificacions tant de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, com de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, que constitueixen dues peces angulars del marc jurídic en el qual es desplega el desenvolupament de la societat de la informació.

L'esmentada revisió de l'ordenament jurídic es completa amb altres modificacions menors de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions i de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista.

II

El capítol I de la Llei introdueix sengles preceptes dirigits a impulsar l'ús de la factura electrònica i de l'ús de mitjans electrònics en totes les fases dels processos de contractació i a garantir una interlocució electrònica dels usuaris i consumidors amb les empreses que presten determinats serveis d'una rellevància econòmica especial.

En matèria de facturació electrònica, l'article 1 estableix l'obligatorietat de l'ús de la factura electrònica en el marc de la contractació amb el sector públic estatal en els termes que indiqui la Llei reguladora de contractes del sector públic, defineix el concepte legal de factura electrònica i, així mateix, preveu actuacions de complement i aprofundiment de l'ús de mitjans electrònics en els processos de contractació.

Així, l'esmentat precepte preveu que el Govern ha de determinar l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat que ha d'impulsar l'ús de la factura electrònica entre els diversos agents del mercat, en particular entre les petites i mitjanes empreses i en les denominades microempreses, d'acord amb la definició que estableix la Recomanació C(2003) 1422 de la Comissió Europea, de 6 de maig de 2003, amb la finalitat de fomentar el desenvolupament del comerç electrònic. Per la seva banda, les comunitats autònomes, d'acord amb les competències que tingui reconegudes pels seus Estatuts, han de col·laborar en coordinació amb l'Administració de l'Estat en l'ús de la factura electrònica.

De la mateixa manera el Govern o, si s'escau, les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències han de desenvolupar, en cooperació amb les associacions representatives de les empreses proveïdores de solucions tècniques de facturació electrònica i de les associacions rellevants d'usuaris, un pla per a la generalització de l'ús de la factura electrònica a Espanya, i han de definir, així mateix, els continguts bàsics de l'esmentat pla.

Així mateix, la Llei habilita els ministeris d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Economia i Hisenda, respectant les competències reconegudes a les comunitats autònomes, perquè aprovin les normes sobre formats estructurats estàndard de factures electròniques que siguin necessàries per facilitar la interoperabilitat tant en el sector públic com en el sector privat i permetin facilitar i potenciar el tractament automatitzat d'aquestes factures.

A més, l'esmentat precepte, anant més enllà de l'impuls a l'extensió de l'ús de la factura electrònica, encomana a les diverses administracions públiques en l'àmbit de les seves competències la promoció de l'extensió i la generalització de l'ús de mitjans electrònics en les altres fases dels processos de contractació.

L'article 2, per la seva banda, estableix l'obligació de les empreses de determinats sectors amb una incidència especial en l'activitat econòmica (entre d'altres, companyies dedicades al subministrament d'electricitat, aigua i gas, telecomunicacions, entitats financeres, asseguradores, grans superfícies, transports, agències de viatge) de facilitar un mitjà d'interlocució telemàtica als usuaris dels seus serveis que disposin de certificats reconeguts de signatura electrònica.

Aquesta nova obligació té per finalitat assegurar que els ciutadans disposin d'un canal de comunicació electrònica amb les empreses els serveis de les quals tenen més transcendència en el desenvolupament quotidià de les seves vides.

A aquests efectes, s'especifica que l'esmentada interlocució telemàtica ha de facilitar almenys la realització de tràmits com ara la contractació electrònica, modificació de condicions contractuals, altes, baixes, queixes, històric de facturació, substitució d'informacions i dades en general, així com l'exercici dels seus drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació en matèria de protecció de dades. Així mateix, es preveu que l'esmentat mitjà d'interlocució telemàtica serveixi per substituir els tràmits que actualment es realitzen per fax. No obstant això, l'esmentat precepte no impedeix que excepcionalment les empreses obligades per aquest no facilitin la contractació de productes o serveis que per la seva naturalesa no siguin susceptibles de comercialització per via electrònica.

Aquesta obligació complementa la garantia del dret d'una comunicació electrònica dels ciutadans amb les